

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เกิดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบแรกของประเทศไทย คือ รูปแบบการปกครองแบบเทศบาล ซึ่งเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2476 จากแนวคิดของคณะราษฎร เพื่อที่จะให้เทศบาลเป็นสถาบันทางการเมืองที่ฝึกฝนประชาธิปไตย พื้นฐานให้แก่ประชาชน ดังจะเห็นได้จากการที่เทศบาลนำเอารูปแบบของระบบบริสุทธิ์ส่วนมาใช้เข่นเดียวกับการปกครองในระดับชาติ และเช่นเดียวกับรูปแบบการเมืองที่มีความต้องการที่จะมีการประชาธิปไตยในระดับชาติประชาธิปไตยในชุมชน ไม่ได้มีความต้องการที่จะมีการปกครองในรูปแบบเทศบาลเลย สำหรับการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นมีความสำคัญในการพัฒนาระบบการเมืองไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย โดยหมายถึงกิจกรรมที่บุคคลนี้ ในการมุ่งหมายเพื่อการมีอิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล ดังนั้นการมีส่วนร่วม ทางการเมืองจึงเป็นเรื่องของกิจกรรมไม่ใช่เขตคติ ไม่ใช่เรื่องของความคิดความรู้สึก หรือความเชื่อทางการเมือง และเกิดขึ้นในรูปแบบของความสมัครใจประจำการบังคับ (พรชัย เทพปัญญา. 2541 : 2-4)

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เป็นฉบับปัจจุบัน ในหมวดที่ 5 แนวโน้มพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 78 “รัฐต้องดำเนินการกระจายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตามรองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นเอง สร้างเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวโน้มพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงการสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคในท้องถิ่น ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนาสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในจังหวัดนั้น” มาตรา 87 (2) “ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ” อีกทั้งยังระบุไว้ในหมวด 14 การปกครองส่วนสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ” อีกทั้งยังระบุไว้ในหมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 10 มาตรา คือ มาตรา 281 -290 อันเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีท้องถิ่น จำนวน 10 มาตรา คือ มาตรา 281 -290 อันเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมี

สิทธิและมีส่วนร่วมในการปกครอง ตามระบบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น โดยผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่นเป็นราศูนอันสำคัญยิ่งต่อการปกครอง ระบบประชาธิปไตยในระดับชาติ เพราะการเมืองเป็นส่วนสำคัญของระบบการปกครองระดับชาติที่สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการปกครองโดยตรง และเป็นสถาบันฝึกสอนให้ประชาชนรู้สึกว่าตนมีส่วนได้เสียในการปกครอง เกิดความรับผิดชอบและห่วงเห็นต่อประโยชน์ของท้องถิ่นที่ตนเอง เอาศัยอยู่อันจะนำมายังความครั้งชาติอื่นในระบบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยในที่สุด (ประชัยด ทรงส่องค แสงพรศักดิ์ ผ่องเผ้า. 2529 : 105)

อาจกล่าวได้ว่าการเมืองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลมีส่วนในการส่งเสริมหรือ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองอย่างกว้างขวาง โดยนั้นนี้ เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่สำคัญและมีส่วนในการสร้างเสริมความ เทศบาล ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่สำคัญและมีส่วนในการสร้างเสริมความ นั่นคงแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย เทศบาลจะเป็น สถาบันทางการเมืองอันสำคัญในการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมได้ (ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร. 2526 : 29 ; อ้างถึงในไวยพ. ตัณฑิจิตานท. 2536 : 3)

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลอาจสามารถ จำแนกออกเป็นการ จัดหัวครรช้อยอีกด ที่ผ่านมาซึ่งไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลอาจสามารถ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ดังนี้ การเมืองระดับท้องถิ่นแก่ประชาชนในพื้นที่ และการปกครองระบบ ดังนี้ การเมืองระดับท้องถิ่นแก่ประชาชนในพื้นที่ และการปกครองระบบ ประชาธิปไตย เมื่อเป็นเช่นนี้อาจทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานตามภารกิจหรือ ประมวลกฎหมายของเทศบาล เพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นได้ เพราะผู้บริหาร ไม่มีข้อมูลเชิง วิชาการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง และ หมายความได้

จากปัญหาและความสำคัญของบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบล และ การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องค่อนข้าง จึงถือเป็นประเด็นสำคัญที่จะได้รับการศึกษา เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลสำหรับเทศบาลตำบลอาจสามารถ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริม และพัฒนาการเมืองระดับท้องถิ่น ลังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอาจสามารถ จำแนกออกเป็นการ จัดหัวครรช้อยอีกด แต่หวังว่าผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อเทศบาล

คำบลอกสามารถ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองระดับท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลคำบลอกสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลคำบลอกสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลคำบลอกสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลคำบลอกสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองในเขตเทศบาลคำบลอกสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง ในเขตเทศบาลคำบลอกสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลคำบลอกสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแนวคิดของ คัมมิงส์ และไวซ์ (Cummings and Wise. 1971 : 13-17) มาใช้ในการศึกษา จำนวน 5 หัวข้อ คือ

1.1 ด้านการเลือกตั้ง

1.2 ด้านการมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง

1.3 ด้านการแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ

1.4 ด้านการรวมกลุ่มผลประโยชน์

1.5 ด้านการแสดงออกซึ่งความต้องการ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษารั้งนี้ หมายถึง พื้นที่เทศบาลตำบลอาจสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร (Population) การศึกษาในครั้งนี้ หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลอาจสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 3,095 คน (เทศบาลตำบลอาจสามารถ. 2553 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

3.1 กลุ่มตัวอย่าง ใน การศึกษารั้งนี้ใช้ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลอาจสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 355 คน ที่ได้จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรของทาริโ ยามานะ (Yamane. 1973 : 727)

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

4.1.1 เพศ

4.1.2 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอาจสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 5 ค้าน คือ

4.2.1 ด้านการเลือกตั้ง

4.2.2 ด้านการมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง

4.2.3 ด้านการแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ

4.2.4 ด้านการรวมกลุ่มผลประโยชน์

4.2.5 ด้านการแสดงออกซึ่งความต้องการ

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลถ้ำถ่องสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ศึกษาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Dependent Variable)
คุณลักษณะทั่วไปของผู้ศึกษาแบบสอบถาม "ได้แก่ 1. เพศ 2. หมู่บ้านที่อาศัยอยู่	 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนใน เขตเทศบาลตำบลถ้ำถ่อง จำนวน 5 ด้าน ¹ ได้แก่ 1. ด้านการเลือกตั้ง 2. ด้านการมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง 3. ด้านการแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ 4. ด้านการรวมกลุ่มผลประโยชน์ 5. ด้านการแสดงออกซึ่งความต้องการ

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การกระทำการใดๆ ก็ตามที่สนับสนุนหรือผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของตนเอง หรือกลุ่ม ตลอดจนการแสดงออกภายนอกตามทัศนคติ หรือความรู้สึกที่มีต่ออิทธิพลของ การเมืองและหมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลถ้ำถ่อง สามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้

- 1.1 การเลือกตั้ง หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองได้โดย การสมัครรับเลือกตั้ง การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรือเลือกตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทน แทนทางการเมือง ตลอดจนโอกาสที่คนจะเสนอตัวเข้าไปทำหน้าที่ทางการเมืองเสียง
- 1.2 การมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง หมายถึง วิธีการที่จะทำให้ประชาชน ได้มี สิทธิมีเสียงอันสำคัญที่จะกำหนดนโยบายทางการเมืองร่วมกัน ตลอดจนดำเนินการให้

เป็นไปตามนโยบายด้วยการควบคุมและตัดสินใจแก้ปัญหาร่วมกันกับกลุ่มการเมืองในระดับท้องถิ่น

1.3 ด้านการแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณชน หมายถึง การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ ที่เป็นการแสดงความคิดเห็น ความต้องการ การวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ในทางการเมือง อาจกระทำได้โดยวิธีการพูด การเขียน โดยผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ หรือการพูดคุยต่อสาธารณะก็ตาม

1.4 ด้านการรวมกลุ่มผลประโยชน์ หมายถึง การรวมกลุ่มผลประโยชน์ ต่างๆที่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง และเกิดขึ้นจากการที่บุคคลหรือคนที่มีอาชีพ หรือผลประโยชน์ร่วมกันมาร่วมตัวกันกำหนดคนนโยบายและรักษาผลประโยชน์ของตนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเสนอความคิดเห็น การติดต่อขอร้องต่อผู้มีอำนาจทางการเมือง ให้ดำเนินการ ตลอดจนคัดค้านหรือแสดงการต่อรองในประเด็นสาธารณะต่าง ๆ

1.5 ด้านการแสดงออกซึ่งความต้องการ หมายถึง การแสดงออกด้วยการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดของประชาชนที่มีต่อประเด็นสาธารณะหรือประเด็นของการเมือง เป็นการคัดค้านหรือการสนับสนุนการกระทำการของเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้และการกระทำนั้น ก็อาจทำได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเดินขบวน การนั่งประท้วง และการเดิน เป็นต้น

2. เทคนาลタイム หมายถึง เทคนาลタイムอ้างสามารถ จำนวนอาทิตย์

ประจำวันร้อยเอ็ด

ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการวางแผนหรือแนวทางในการส่งเสริมประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของประเทศไทยไป